

عنوان مقاله:

بررسی تأثیر مانسون هند بر اقلیم تابستانی ایران با استفاده از شاخصهای مانسون هند

محل انتشار:

نخستین کنفرانس سراسری فیزیک و کاربردهای آن (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

نوشین خدام - گروه فیزیک فضا، موسسه ژئوفیزیک، دانشگاه تهران

پرویز ایران نژاد - گروه فیزیک فضا، موسسه ژئوفیزیک، دانشگاه تهران

فرهنگ احمدی گیوی - گروه فیزیک فضا، موسسه ژئوفیزیک، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

تغییرات مانسون آسیا از سالی به سال دیگر یکی از قویترین علائم تغییرپذیری اقلیم کره زمین است. استفاده از شاخصهای ساده و معنیدار برای مشخص کردن تغییرپذیری مانسون میتواند در مطالعات تجربی ارتباط بین مانسون و واداشتهای مرزی سطح زیرین را به خوبی نشان دهد. شاخصهای دینامیکی IMI و WSI و شاخصهای همرفتی CI1 و Rfl نشان دهندهی تغییرات فعالیت مانسون هند هستند، همبستگی معنی داری با یکدیگر داشته اما با بارش تابستانی ایران همبستگی معنی داری ندارند. اما ضرایب همبستگی بین شاخصهای مانسونی و ارتفاع ژئوپتانسیل روی ایران نشان میدهد که با افزایش قدرت مانسون ارتفاع ژئوپتانسیل در ترازهای پایین اندکی کاهش می یابد اما در ترازهای بالا با افزایش آن روبه رو هستیم.

کلمات کلیدی:

مانسون، شاخص همرفتی، شاخص گردشی، خلیج بنگال، هند، بارش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/195202>

